

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 14

11 Căci oricine se înalță va fi smerit; și cine se smerește va fi înălțat.”

Despre binefacere

12 A zis și celui ce-L poftise : „Când dai un prânz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei la rândul lor pe tine, și să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut. 13 Ci, când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi. 14 Și va fi ferice de tine, pentru că ei nu au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți.”

Pilda celor poftiți la cină

15 Unul din cei ce ședea la masă cu El, când a auzit aceste vorbe, I-a zis : „Ferice de acela care va prânzi în împărăția lui Dumnezeu !” 16 Și Isus i-a răspuns : „Un om a dat o cină mare și a poftit pe mulți. 17 La ceasul cinei, a trimis pe robul său să spună celor poftiți : „Veniți, căci iată că toate sunt gata.” 18 Dar toți, parcă fuseseră vorbiți, au început să se dezvinovătească. Cel dintâi i-a zis : „Am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierți.” 19 Un altul a zis : „Am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc; iartă-mă, te rog.” 20 Un altul a zis : „Tocmai acum m-am însurat și de aceea nu pot veni.” 21 Când s-a întors robul, a spus stăpânului său aceste lucruri. Atunci stăpânul

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

casei s-a mâniat și a zis robului său : „Du-te degrabă în piețele și ulițele cetății și adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi și șchiopi.” 22 La urmă, robul a zis : „Stăpâne, s-a făcut cum ai poruncit, și tot mai este loc.” 23 Și stăpânul a zis robului : „Ieși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa. 24 Căci vă spun că niciunul din cei poftiți nu va gusta din cina mea.”

Cum să fie ucenicul lui Isus

25 Împreună cu Isus mergeau multe noroade. El S-a întors și le-a zis : 26 „Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe nevasta sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. 27 Și oricine nu-și poartă crucea și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. 28 Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor; ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească ? 29 Pentru ca nu cumva, după ce i-a pus temelia, să nu-l poată sfârși, și toți cei ce-l vor vedea să înceapă să râdă de el 30 și să zică : „Omul acesta a început să zidească, și n-a putut isprăvi.” 31 Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii ? 32 Altfel, pe când celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să ceară pace. 33 Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu. 34 Sarea este bună ... (Va continua)

Nr. 161 / D. 2 Aprilie 2017 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 6 APRILIE 2017

„... Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie”. PSALMUL 23 : 4

- Ultimul cuvânt nu l-ai suportat
- Foc nestins sau cenușă rece ?
- Cartea veche : Minciuna
- Carte cu șapte peceteți
- Boli evitabile
- Proverbe latine despre teamă
- Să citim Biblia împreună

Editorial. **Facerea de bine (III)**

Continuare din numărul trecut. (Poate fi citit accesând adresa : <http://www.cezareea.ro/category/foaia-bisericii-cezareea-resita/>).

... Dar nu au nimic disponibil”. Le-am spus atunci : „Uite, care-i treaba, dacă vrem să facem ceva, trebuie să ne dorim cu adevărat ! Tot ce trebuie să facem este să ne mișcăm. Există o grămadă de furgonete în New York. Nouă ne trebuie una singură. Așa că hai să facem rost de una”.

Au insistat, „Dar am sunat peste tot. Nu au”.

„Hai să ne uităm pe stradă. Vedeți acolo, vedeți toate mașinile acelea ?” le-am zis eu. „Da, le vedem, și ce-i cu asta ?” „Hai să luăm una din ele”. Mai întâi am încercat să opresc una din cele ce treceau pe stradă. În ziua aceea am învățat ceva despre Șoferii din New York : ei nu opresc, ci măresc viteza.

Apoi am încercat așteptând lângă semafor. Ne duceam și băteam la geam, așteptam ca șoferul să-l lase în jos, uitându-se bănuitor la noi, după care eu ziceam :

„Bună ziua. Astăzi este ziua Recunoștinței și am vrea să vă întrebăm dacă puteți să ne duceți și pe noi până în Harlem ca să ospătam niște oameni”. De fiecare dată, șoferul își întorcea privirea, ridica furios geamul și pornea mai departe fără să zică nimic.

După ceva vreme ne-am îmbunătățit formula de abordare. Băteam la geam, ei îl lăsau în jos și spuneam, „Astăzi este Sărbătoarea Recunoștinței. Am vrea să ajutăm niște oameni sărmani care locuiesc într-un cartier sărac al orașului”.

Părea mai de efect, dar tot nu a ținut. Apoi am început să le oferim câte 100 de dolari pentru cursă. Ne-am apropiat și mai mult de rezultat, dar când aduceam vorba de Harlem, spuneau nu și plecau.

Vorbisem deja cu vreo douăzeci de persoane care ne refuzaseră. Prietenii mei erau pe punctul de a o lăsa baltă, dar le-am zis : „Există legea probabilităților : cineva o să spună da”. Și iată că mașina perfectă se apropie. Era perfectă pentru că era foarte mare și am fi încăput cu toții în ea.

Ne-am dat aproape de ea, am ciocănit în geam și l-am întrebat pe șofer, „Ne-ați putea duce până într-o zonă dezavantajată? Vă oferim o sută de dolari”.

Șoferul răpunse, „Nu e nevoie să mă plătiți. Mi-ar face plăcere să vă duc. De fapt, o să vă duc într-unul din cele mai dificile locuri din oraș”. Apoi și-a luat pălăria și și-a pus-o pe cap. Pe ea scria : „Armata Salvării”. Bărbatul era căpitanul John Rondon și era șeful acestei organizații din Bronxul de Sud.

Ne-am urcat în mașină extaziați. „O să vă duc unde nu ați fi crezut că o să ajungeți vreodată. Dar spuneți-mi, voi de ce faceți asta ?” I-am povestit întâmplarea mea, și i-am mai spus că făceam asta pentru a-mi arăta recunoștința.

Căpitanul Rondon ne-a purtat prin tot Bronxul de Sud, prin locuri care făceau Harlemul să arate ca Beverly Hills. Când am ajuns, am intrat într-un magazin de unde am cumpărat multă mâncare și niște coșuri.

Am luat pentru șapte familii destul cât să le ajungă 30 de zile. Apoi am pornit să căutăm familiile cărora să le oferim alimentele. Am intrat în niște clădiri în care locuiau șase oameni într-o singură cameră : „maghernițe” fără electricitate și căldură în mijlocul iernii, invadate de șobolani, gândaci și miros de urină.

Era un adevărat miracol că oamenii supraviețuiau astfel, iar pentru noi era o adevărată împlinire să le aduceam o rază de bucurie.

Vedeți, dacă vreți cu adevărat, puteți obține orice dacă treceți la fapte. Miracole ca acestea se întâmplă în fiecare zi, chiar și într-un oraș în care nu există nicio furgonetă.

(Anthony Robbins, din *Supă de pui pentru suflet*, Editura Amaltea, București, 1998)

Povestiri cu tâlc !

„Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despărț de Dumnezeu cel viu”. (Evrei 3 : 12)

Se povestește despre avva Agathon, că odată au venit la dânsul câțiva frați, căci au zis că au vădit că au mare discernământ. Și vrând să-l încerce dacă se mânia, i-au zis :

- Tu ești Agathon ? Am auzit că ești ... plin de mândrie.

- Da.

- Flecar și bărfitor ?

- Eu sunt acela.

- Tu ești Agathon, ereticul ?

El însă a răspuns : „Nu sunt eretic”. Atunci ei l-au întrebat :

„De ce ai acceptat tot ce ți-am spus până acum, iar ultimul cuvânt nu l-ai suportat ?” El răspunde : „Cele dintâi acuze mi le însușesc, pentru că sunt de folos sufletului meu. Dar a fi eretic înseamnă a te rupe de Dumnezeu, și nu vreau să mă rup de Dumnezeu”.

Ei l-au ascultat și, minunându-se de discernământul lui, au plecat zidiți [sufletește].

Sursa : Internet

Rubrica sufletului nemântuit

Foc nestins sau cenușă rece ? (II)

Prin multe încercări William a dorit să-i determine pe cei ce-i erau rude mai îndepărtate să păstreze tradiția familiei și să nu lase focul să se stingă. Dar niciunul dintre aceștia n-au fost gata să preia acest angajament.

Auzind de frământarea bătrânului, un vecin de-al acestuia l-a vizitat și s-a angajat ca să păstreze focul să ardă și în generațiile următoare.

În anul 1948, la moartea lui William Morris, trecuseră deja mai mult de 170 de ani de când focul a fost aprins și-a ars continuu.

În Psalmul 42 : 4 – 5 scrie :

„Mi-aduc aminte și-mi vărs tot focul inimii în mine, când mă gândesc cum mergeam înconjurat de mulțime și cum înaintam în fruntea ei spre Casa lui Dumnezeu, în mijlocul strigătelor de bucurie și mulțumire ale unei mulțimi în sărbătoare. Pentru ce te mânănești, suflete, și gemi înăuntrul meu ?

Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda ; El este mântuirea mea și Dumnezeu cel viu”. Pot să spun că și în inima mea întrețin constant focul inimii, dorința după Dumnezeu ?

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche 186. Minciuna

„Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste care nu sunt cuviincioase ; ci mai degrabă cuvinte de mulțumire”. (Efeseni 5 : 4)

La ușa unei biserici sta odată un șchiop cerșind milă. La întrebarea cum de a ajuns șchiop, îmi istorisi următoarele : „Singur sunt vinovat de pierderea piciorului meu. Ca copil aflam deosebită plăcere să sar pe treptele bisericii acesteia și prefăcându-mă că am căzut, radeam în pumni de oamenii cari veneau ca să mă ajute. Într-o zi m-am suit pe-o scară într-un cireș de-al vecinului, ca să culeg câteva cireșe. Scara se rupse și eu căzând, mi-am rupt piciorul. Am început să țip de durere, strigând după ajutor. Nu a venit însă nimeni, crezând că glumesc. După mai multe ore de groaznice suferințe, în fine se apropie de mine servitorul vecinului, care se convinsese, că nu e glumă. Cu greu mă duse acasă, însă iată pentru glumele prostești ale tinereții sufăr și azi”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Carte cu șapte peceti – Expresie vine din Biblie, și anume din Apocalips, unde, în viziunea lui, Ioan teologul pomenește de o carte cu șapte peceti. Se spune că nimeni nu era vrednic să desfășoare pecetile și să citească cartea. De aici, când e vorba de lucruri misterioase, de neînțeles, se zice că avem de-a face cu o carte cu șapte peceti.

În tragedia *Faust* de Goethe (partea I), Faust îi spune lui Wagner : „Timpurile din trecut sunt pentru noi o carte ferecată cu șapte peceti”. În cartea Apocalipsa scrie :

„Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte scrisă pe dinăuntru și pe din afară, pecetluită cu șapte peceti ... Și am plâns mult pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic.

Și unul din bătrâni mi-a zis : „Nu plânge; iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte peceti ale ei”. (Apocalipsa 5 : 1, 4 - 5)

Din cartea Boli evitabile

3. Știință patru mii de ani mai târziu „Doctore, trebuie să-mi spui dacă am cancer sau nu! Eu insist și trebuie să știu ce arată analizele de laborator !” Simpatcă, în vârstă de treizeci și șase de ani, Beth Howard, ședea pe marginea scaunului. Mai bine de două săptămâni, doctorul său a folosit tot felul de tactici de amânare ca să o pregătească pentru acest moment. Când adevărul a fost dat pe față, acesta o zdrobi. „Doctore, nu mă lăsa să mor ! Trebuie să mă salvezi ! Nu ar fi posibil să las pe drumuri pe Lorna și pe Jane. Acum în adolescența lor, ele au nevoie de mine mai mult ca oricând. Apoi, Phil și Bill”. În hohote, își îngropă fața în pernă. În asemenea momente orice doctor ar vrea să facă totul pentru a salva o viață. Dar tot ce poate el oferi sunt numai atenuante ale durerii sau calmante. Din cauză că cancerul lui Beth era avansat, nu mai era decât o chestiune de luni până să moară. (Continuarea în numărul viitor)

Proverbe latine despre teamă

• Fricosul vede chiar și primejdiile care nu există. • Pe oamenii necinstiți îi înfrânează de la rele teama, nu mila. • Trăiește o viață de iepure. (Se teme și de umbra lui). • Mulți se tem de ochii lumii, dar de conștiință - puțini. • Blândețea este cel mai bun remediu împotriva fricii. • O privire înfricoșată trădează de obicei multe. • Teama este caracteristica celor vinovați. • Vitejia tinde către stele, teama către moarte. • Cine nu are încredere într-un prieten, își învață prietenul să se teamă de el. • Teama a dezvăluit totdeauna suflete nedemne. • Este cel mai rău lucru să te temi de ceva când nu speri nimic. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”